

[Tove Jørgensen]

der nok heller ingen tvivl om, for det gik på, om det var lovligt, det, han gjorde, og det er det jo, hvis vi ikke laver loven om.

Når jeg nu trækker det frem på ny, så er det for at vise, hvad det er, man kræver af befolkningen. Man kræver, at vi skal afstå fra at få sikkerhed for anklagernes rigtighed igennem en domstolskontrol; man kræver, at vi skal være ubegrænset tillid til regeringens sikkerhedsudvalg og dets bedømmelse af sagen, og det skønt et af dets medlemmer – en minister – har begået løftebrud. Regeringens sikkerhedsudvalg er ikke en domstol, og løftebrud opfordrer ikke til tillid.

Der er endvidere grund til at fremhæve en bemærkelsesværdig ændring i spørgsmålet om udvisningens karakter, efterhånden som månederne gik. De oplysninger, retsudvalget har modtaget om praksis i udvisningssager, er modstridende, især med henblik på den konkrete sag. I et svar, vi har modtaget den 9. september i år, siges det, at Martinez den 26. maj – altså første gang, han skulle udvises – erklærede, at han ikke ønskede at rejse til sit hjemland, men at han havde fået at vide, at hans ansøgning om asyl ikke hindrede, at han blev udsendt til Mexico. Jeg citerer derefter, hvad vi har fået at vide i et svar til udvalget:

»Han blev imidlertid samtidig gjort bekendt med, at en udvisning er effektueret, når udlændingen er udrejst af Danmark, og at man ikke herfra ville modsætte sig, at han eventuelt ønskede at afbryde rejsen undervejs. Man har ikke fra tilsynets side tilskynnet ham til at indrejse i bestemte lande, således heller ikke Algeriet eller Australien.«

Hvad er der så sket i mellemtiden, til den endelige udvisning fandt sted? Jeg vil bede ministeren oplyse om, hvorvidt der siden den 26. maj er kommet så alvorlige nye oplysninger i sagen, at der var grund til at tro, at Martinez havde forbindelse til flykaprere.

For i et svar til retsudvalget den 27. oktober i år får vi at vide om udvisningspraksis – og jeg citerer igen:

»Er det nødvendigt af sikkerhedsmæssige grunde, navnlig hensynet til flysikkerheden, at ledsage udlændingen, sker dette ved det danske politis foranstaltning, og det danske politi påser, at den pågældende indrejser i bestemmelseslandet . . . «. Og videre:

»Udvisningen af Jaime Martinez har fundet sted i overensstemmelse med det ovenfor

anførte om udvisning. Efter beslutning i regeringens sikkerhedsudvalg blev Martinez udsendt den 19. august 1977 direkte til Mexico under ledsagelse af 2 politifolk.«

Så får vi at vide her i dag af justitsministeren, at ikke alene er han blevet fulgt til dørs, men man har samtidig udsendt den famøse pressemeddelelse og, for at være helt sikker, samme dag underrettet den mexikanske ambassade. Jeg vil gerne høre: hvor er så forskellen imellem en udvisning og en udlevering?

Der er vist grund til endnu en gang at fremhæve hr. Bernhard Baunsgaards henvisning til, hvad ombudsmanden skriver til retsudvalget den 13. september i år, noget, som ombudsmanden netop har udarbejdet på grundlag af de konkrete hændelser i år. Ombudsmanden skriver: »Efter min opfattelse må det antages, at risikobedømmelsen principielt altid skal foretages på grundlag af en samlet vurdering af den begåede kriminalitet og de i øvrigt foreliggende oplysninger om den pågældende person, herunder hans personlige forhold og hans sociale situation.«

Er der da slet ingen grund til at betragte Martinez' forbindelse med sin bror under denne synsvinkel?

Ombudsmanden skriver videre:

»Jeg finder dog på baggrund af sager, jeg har behandlet, anledning til at pege på, at der i ministeriets skrivelse« – det henviser til den, der kommenterer ombudsmandens tidligere skrivelser – »ikke indeholdes en omtale af det praktisk vigtige spørgsmål om betydningen af, at udvisningen på grund af den pågældendes forventelige situation i det land, hvortil udvisning sker, er særlig belastende« – og så siger han: »også selv om der ikke foreligger asylgrunde.«

Er det dog ikke et udtryk for, at ombudsmanden mener, at i hvert fald flygtningehjælpens brev burde have været taget i betragtning?

Derfor kan vi heller ikke erklære os tilfredse med ministerens bemærkninger her i dag vedrørende udlændingeloven. O.k., der er lukket op for noget, og det er da altid lidt, men også her bør ombudsmandens bemærkninger være af betydning, når han siger, at det er ønskeligt, at der formuleres administrative regler, i hvert fald hvis ikke der meget hurtigt gennemføres en ny lovgivning, der indeholder en mere detaljeret vejledning